

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ**ਡੀਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਐਚਆਰ ਸੋਢੀ ਜੇ.ਜੇ.****ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ। ਅਤੇ
ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਪਟਿਆਲਾ, - ਬਿਨੈਕਾਰ****ਬਨਾਮ****ਓਰੀਐਂਟਲ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਰਜ਼ (ਇੰਡੀਆ)
ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, -ਜਵਾਬਦਾਰ।****1S71 ਦਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰਬਰ 2।
27 ਜੁਲਾਈ 1971**

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI)-ਸੈਕਸ਼ਨ 10(2) (xv)-ਕੰਪਨੀ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲਾਭਅੰਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ 10(2) (xv) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ ਕਟੌਤੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕੰਪਨੀ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਮੂਲ ਕੰਪਨੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਵਸੂਲ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਖਰਚਾ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 10(2) (xv) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਟੌਤੀ ਹੈ। ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਪੇਰੈਂਟ ਕੰਪਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹੋਰ ਖਰਚਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਤੇ ਮੂਲ ਕੰਪਨੀ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਮੂਲ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਖਰਚੇ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

1964 ਦੇ ਆਰਏ ਨੰਬਰ 409 ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਾਏ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 66(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹਵਾਲਾ -65 ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1957-58 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 62-63 ਦੇ IT A ਨੰਬਰ 9729 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ : -

"ਕੀ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। ਮੈਸਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 36,966 ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਓਰੀਐਂਟਲ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਰਜ਼ (ਲੰਡਨ) ਲਿਮਿਟਿਡ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ

10(2) (xv) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਕਟੌਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਡੀ ਐਨ ਏ ਵਾਸਬੀ ਅਤੇ ਬੀ ਐਸ ਜੀ ਉਪਟਾ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ।

ਕਿਰਪਾ ਰਾਮ ਬਜਾਜ, ਪ੍ਰੋਮ ਨਾਥ ਮੂਨੋਆ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਬੀ.ਐਸ.ਸੀ.ਹਾਵਲਾ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ ਅਹਾਜਨ, ਜੇ. - (1) ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਰ 'ਤੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਬੈਂਚ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:-

"ਕੀ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। ਮੈਸਰਜ਼ ਓਰੀਐਂਟਲ ਕਾਰਪੋਟ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਰਜ਼ (ਲੰਡਨ) ਲਿਮਿਟਡ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 36,966 ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 10(2) (xv) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਕਟੌਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ 'ਬੀ' ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਹੈ।

(2) ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੂਲ ਕੰਪਨੀ Messrs Oriental Carpet Manufacturers (London) Ltd. ਇਸ ਦੀਆਂ ਛੇ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ: —

- (1) ਈਸਟ ਇੰਡੀਆ ਕਾਰਪੋਟ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੋ., ਲਿਮਿਟਡ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ।
- (2) E. Hills & Co., Pvt. ਲਿਮਿਟੇਡ, ਮਿਰਜ਼ਾਪੁਰ
- (3) ਓਰੀਐਂਟਲ ਕਾਰਪੋਟ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਰਜ਼ (ਕੈਨੇਡਾ) ਲਿਮਿਟਡ, ਟੋਰਾਂਟੋ।
- (4) ਓਰੀਐਂਟਲ ਕਾਰਪੋਟ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਰਜ਼ ਕੰਪਨੀ (ਲੰਡਨ) ਪ੍ਰਾ. ਲਿਮਿਟੇਡ
- (5) ਫ੍ਰਿਟਜ਼ ਐਂਡ ਲਾ ਰੂ ਕੰਪਨੀ, ਨਿਊਯਾਰਕ।
- (6) ਓਰੀਐਂਟਲ ਕਾਰਪੋਟ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਰਜ਼ (ਇੰਡੀਆ) ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਡ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ - ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ।

ਮੂਲ ਕੰਪਨੀ (Messrs. Oriental Carpet Manufacturers (London) Ltd.) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੂਲ ਕੰਪਨੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਰੋਤ ਇਸਦੀਆਂ ਛੇ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਡਿਵੀਡ ਡੈਂਡ ਹੈ। ਪੋਰੈਟ com ਕੰਪਨੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ: -

- (a) ਓਵਰਡਰਾਫਟ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ।
- (b) ਰੁਪਏ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ। ਨੈਸ਼ਨਲ ਐਂਡ ਗ੍ਰਿਡਲੇਜ਼ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟੇਡ ਦੁਆਰਾ ਐਡਵਾਂਸਡ ਲੋਨ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੰਪਨੀ ਲਈ 14 ਲੱਖ
- (c) ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਰਕਮ 'ਬਿਨਾਂ ਵਿਆਜ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ'।
- (d) ਤਕਨੀਕੀ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਲਈ ਨਿਰਯਾਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਖਰਚੇ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

(4) ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1957-58, 31 ਦਸੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਮੂਲ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁੱਲ ਖਰਚੇ ਦੀ ਰਕਮ / 20,071 ਸੀ। ਮੂਲ ਕੰਪਨੀ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ 3,903 ਦੀ ਰਕਮ ਕੱਟਦੀ ਹੈ। ਬਕਾਇਆ X 16,168 ਮੂਲ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਵੱਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ-ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗੀ ਰਕਮ X 2,072 ਹੈ, ਜਾਂ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਬਦਲੀ ਗਈ ਹੈ, ਰੁਪਏ। 36,966 ਹੈ। ਇਸ ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ "ਕੇਂਦਰੀ ਦਫਤਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਖਰਚਿਆਂ" ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਕਰ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 10(2) (xv) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ 26 ਮਾਰਚ, 1962 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਆਰਡਰ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

“ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹੋਲਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ (ਪੇਰੈਂਟ ਕੰਪਨੀ) ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਹ ਖਰਚੇ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੀ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੈ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫਲਦਾਇਕ ਹੈ। ਲਾਭਅੰਸ਼ਾਂ ਦਾ।”

ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਰੋਜ਼ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਨ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ 'ਬੀ' ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ:-

“ਅਸੈਸੀ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 10 (2) (xv) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਟੌਤੀ ਲਈ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਰਕਮ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ- ਦੂਜੀ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖਰਚਾ ਪੂੰਜੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੂਲ ਕੰਪਨੀ ਯੂਕੇ ਵਿੱਚ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਓਵਰਡਰਾਫਟ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਮੂਲ ਕੰਪਨੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ। 14 ਲੱਖ ਮੂਲ ਕੰਪਨੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੂਲ ਕੰਪਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਤਕਨੀਕੀ ਮਾਮਲਿਆਂ, ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਆਦਿ 'ਤੇ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੂਲ ਕੰਪਨੀ - ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਮੂਲ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਲਈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੰਪਨੀ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਦਫਤਰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਜਾਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਏਜੰਟ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੂਲ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਖਰਚ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਵੀ ਚਲਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। £20,071 ਦੇ ਕੁੱਲ ਖਰਚੇ ਵਿੱਚੋਂ, £10,294 ਸਿਰ 'ਤਨਖਾਹ' ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ; /698 'ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਲਾਭ' ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ; ਆਡਿਟ ਫੀਸ ਲਈ £400; ਡਾਇਰੈਕ ਟੋਰ ਦੇ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਲਈ £3,900; ਹੋਰ ਤਨਖਾਹਾਂ ਲਈ £4,449 ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ £330। ਸਾਰੀਆਂ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੇ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮੂਲ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੇਰੋਟ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਲਈ ਇੱਕ ਫਾਰਮੂਲਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਰਕਮ ਮੂਲ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਵਪਾਰਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਹਾਇਤਾ ਟੈਂਸ ਆਦਿ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਮੂਲ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਹੈ। ਵਿਵਾਦਿਤ ਰਕਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦੇ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਮਾਲੀਆ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਹੈ। ਫਾਰਮੂਲਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੁੱਲ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਕਈ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਫਾਰਮੂਲਾ ਹੈ।

(6) ਅਸਤੁਸ਼ਟ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ

ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ। ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਫਿਰ ਧਾਰਾ 66(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਕਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਮੂਲ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਪੂੰਜੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਾ ਤਾਂ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਜਾਂ ਤਾਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(7) ਸ੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੂਲ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਜਿਸਦੀ ਮੁਲਾਂਕਣ-ਰੋਮਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਮੂਲ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਖਰਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਧਾਰਾ 10 (2) (xv) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਖਰਚਾ ਮੁੱਖ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਵੱਧ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨਿਵੇਸ਼ 'ਤੇ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾਉਣਾ ਮੂਲ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਓਧਮਸ ਪ੍ਰੈਸ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕੁੱਕ, (1) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੋ ਰਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੇਵਲ ਧਾਰਾ 10(2) (xv) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਸ ਪੋਡੀਚਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਖਰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇੱਕ ਤੱਥ ਵਜੋਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੰਨਾ ਖਰਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਮੂਲ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸੀ।

(8) ਓਧਮਸ ਪ੍ਰੈਸ ਲਿਮਟਿਡ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਚਾਂਸਲਰ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ : _____

'ਹੁਣ ਇਹ ਤੱਥ ਮੈਨੂੰ ਸਬੂਤ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਪੈਸ਼ਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਰਕਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀਆਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਦੱਬੀਆਂ ਜਾਣ। ਦ

(1) (1941) 19 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. (ਪੂਰਕ) ofc

ਇਹੀ ਗੱਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਪਾਰਕ ਸਬੰਧਾਂ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਸਬਸਿਡਰੀ ਕੰਪਨੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲ ਇਹ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਤਾਏ ਹੋਏ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਪਾਰਸਲ ਸੀ, ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਸਟਰ ਆਫ ਦ ਰੋਲਸ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਦੋਵੇਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟੈਕਸਾਂ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ। ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਦੂਜੀ ਦੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨੇੜਿਓਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਦੂਜੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। .sche dule D ਦੇ ਕੇਸ I ਅਤੇ H 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 3 (a) 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੰਡ ਜਾਂ ਸਾਬਕਾ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ', ਯਾਨੀ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਵਪਾਰ ਜਿਸਦਾ ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ ਪਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਪੈਸ਼ਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪਾਇਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰਪੂਰਤਾ ਹੈ, ਕਿ 'ਲਿਖਾਈ ਗਈ ਰਕਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ'। ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 3 (ਏ) ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਨੂੰ ਲਿਖਣਾ ਕੋਈ ਵੰਡ ਜਾਂ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਪਾਰੀ ਦੀ ਛੋਟ ਜਾਂ ਛੋਟ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਵਿੱਚ. ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਹੈ। X2,927 5s ਦਾ ਜੋੜ। 8 ਡੀ. ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸਾਲ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਘਾਟੇ ਦੀ ਸਹੀ ਰਕਮ ਸੀ, ਅਤੇ - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਲਈ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਨਾਲ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

(9) ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਿਸਟਰ ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਫਿਰ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 109 'ਤੇ ਵਿਸਕਾਉਟ ਮੌਗਮ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮਰਥਨ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ :-

“ਮੇਰੇ ਲਾਰਡਸ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਤ ਕੰਪਨੀਆਂ ਜੋ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਵੱਖਰੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਈ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਲਾਭ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ। ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਘੱਟ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੂਲ ਕੰਪਨੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਮੂਲ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਹਨ ਜਾਂ

ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੇ ਹਨ।

ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ-ਗੁਣਾ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਕਮਿੰਗ ਫੈਸ਼ਨਜ਼, ਲਿਮਿਟਡ ਵੱਲ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਉਹ, ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇ ਰੱਖਦੇ ਸਨ। ਇਸਦਾ ਲਾਭਅੰਸ਼, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਲਾਂਟਸ ਨੂੰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਕਮਿੰਗ ਫੈਸ਼ਨਜ਼, ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਕਰਜ਼ਿਆਂ, ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਦੋਵਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕ ਹੋਰ ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਵੀ ਸੀ, ਵਪਾਰੀ ਅਤੇ ਗਾਹਕ ਦਾ। ਇਹ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ / 2,92'7 ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਮਾੜੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਸਿੱਖੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

(10) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨ ਲਈ *ਓਧਮ ਪ੍ਰੈਸ ਕੇਸ (1)* ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ : -

TO “ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪ੍ਰਿੰਟਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੁਝ ਸੋਲਾਂ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹਿੱਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਅਖਬਾਰਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਿੰਟਰ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ, ਵਿਗਿਆਪਨ ਏਜੰਟ ਹਨ, ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਮਿੰਗ ਫੈਸ਼ਨਜ਼ ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ 'ਹਰੇਕ-ਔਰਤਾਂ' ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਪੱਤਰਿਕਾ ਨੂੰ ਸੰਕਲਿਤ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਮਿੰਗ ਫੈਸ਼ਨਜ਼, ਲਿਮਿਟਡ ਲਈ ਇਸ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵਪਾਰਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਸ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਐਡਵਾਂਸਡ ਰਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 31 ਦਸੰਬਰ, 1933 ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਸੀ, ਵਪਾਰਕ ਖਾਤਿਆਂ 'ਤੇ /10,118 ਦੀ ਰਕਮ ਜੋ ਪੂਰੇ ਵਪਾਰਕ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। 31 ਦਸੰਬਰ, 1933 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਏ ਵਪਾਰਕ ਸਾਲ ਲਈ, ਕਮਿੰਗ ਫੈਸ਼ਨਜ਼ ਲਿਮਿਟਡ ਨੇ /2,927.5s ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਵਪਾਰਕ ਘਾਟਾ ਕੀਤਾ। 8 ਡੀ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਸ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰਕਮ ਆਪਣੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਵਾਈ ਵਪਾਰਕ ਖਾਤੇ 'ਤੇ, ਕਮਿੰਗ ਫੈਸ਼ਨਜ਼ ਲਿਮਿਟਡ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ. ਇਹ ਰਕਮ ਇਸ ਲਈ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ 31 ਦਸੰਬਰ, 1933 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਪਾਰ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਲਾਭਾਂ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਉਹ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਕੇਸ I. ਅਨੁਸੂਚੀ ਡੀ. ਐਕਟ, 1918. ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਸਵਾਲ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਾਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।”

(11) ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਨੁਪਾਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਖਰਚਾ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਖਰਚਾ ਹੈ; ਇਹ ਮੂਲ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਖਰਚਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਪੋਰੈਟ ਕੰਪਨੀ ਕੋਈ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਨਿਵੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁੱਲ ਵੀ ਬੱਸਿੰਗ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਪੋਰੈਟ ਕੋਰਪਨੀ ਡੂਸ ਕੀ ਇਹ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਖੁਦ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਖਰਚੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ; ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਤੇ ਗੁਆਰ ਕੰਪਨੀ ਵਿਚਕਾਰ ਐਨਏਐਸ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੂੰ ਇਹ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੀ ਬੁਣਿਆ; ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਏਜੰਟ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਹ ਏਜੰਟ ਹਰੇਕ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਖਰਚ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲਾਂ ਤੋਂ ਖਰਚਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੇ। ਇਹ ¹⁰ ^ ¹¹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖਰਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 10(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦਾ ਖਰਚਾ ਹੋਵੇਗਾ। n ਸਿਧਾਂਤ, ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਅਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(12) ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਸਾਨੀ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ-ਕੰਪਨੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 10(2) (xv) ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਬਚਣਾ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ

(13) ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਯਾਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਪੱਖ ਅਤੇ t ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਅੱਖੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਸਹਿ ਲਾਗਤਾਂ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।⁹

ਐਮ ਕੇ. ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

I.L.R. Punjab and Haryana

(1973)2

ਡੋਲਮਿਨ